

følge Mindretallet end et Forslag, hvis sagkyndige Bærer er det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg). Jeg tilstaar, at det vakte min Forundring, da jeg saa, at det ærede Medlem for Bræstø Amts 5te Valgkreds (Bojsen) ikke var Ordfører i denne Sag, men det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds; thi jeg troede, at da Flertallet tidligere har stillet sig saaledes lige overfor Spørgsmaalet om Ordningen af Forsvarsvæsenet i Almindelighed, at man ansaa det for ønskeligt at faae een Mand til at repræsentere det Hele, vilde man ogsaa overføre dette paa denne Sag. Det har man ikke gjort. Smidbertid fik vi dog igaar en Udtalelse af Flertallets ærede Ordfører om, at Flertallet fastholder, at begge Ministerier bør stilles under een civil Mand. (Ordføreren: Helst!) Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører sagde „Helst“? (Ordføreren: Det var kun en privat Bemærkning!) Naar, det var kun en privat Bemærkning, men jeg skal dog tillade mig at illustrere den med den ærede Ordførers egne Ord. Han kom ind paa Spørgsmaalet ved at tale om Forsremmelsesraadet, og saa sagde han, at naar dette var stiftet, hvis begge Ministerier bestyredes af en civil Mand, maatte man indrømme, at Ministeren var den, der havde det allermindste Kjendskab til Personellet — jeg veed ikke, hvorfor det ærede Medlem ikke ogsaa tilspjødte Materiellet — og at hans Dom over Personellet derfor vil være afhængig af dem eller de enkelte Mennecker, som han stænkede sin Tillid i Ministeriet, men disse være ikke ansvarlige. Ministeriets Direktør vilde vistnok kunne vejlede ham overordentlig rigtigt med Hensyn til Personellet, men han havde intet Ansvar. Det forekommer mig, at en saadan Udtalelse karakteriserer en saadan Ordning tilstrækkeligt. Hvor bliver saa Ansvaret? Det juridiske Ansvar har man med den fulde Bøgt lagt over paa Ministerens Skuldre, men man indrømmer, at Ministeren ikke har den nødvendige Sagkundskab til at bære det fulde Ansvar, han maa henvende sig enten til enkelte Mænd i Ministeriet eller til Direktøren. Jeg tror ikke, at denne Ordning er heldig. Jeg kan indrømme det ærede Medlem, at ogsaa jeg tror, at en Omordning af de militære Ministerier var ønskelig og nødvendig; men jeg kan ikke indse, at den skulde gaa i den Retning, som det ærede Medlem anser for den rette. Og naar nu det store Maal, som de Herrer sætte som deres Ønske, var naaet, og man fik en civil Mand, tør jeg saa spørge den ærede Ordfører for Flertallet, vil man saa fastholde den

Theori, man hidtil har kæmpet for, at Krigsministeren er Hærens kommanderende General og Marineministeren Flaadens kommanderende Admiral? Vilde saa ikke det Dieblit med uafviselig Nødvendighed komme, hvor man træffer den Ordning, som ogsaa jeg anser for rigtig, at Administrationen og Kommandoen blive udskilte, fordi det ikke kan gaa an under en saadan Ordning at lægge Kommandoen under Krigs- og Marineministeriet? Jeg tror, at hele Historien vidner tilstrækkeligt derom. Vi have selv Erfaringer derom fra 1864, men dem skal jeg ikke komme ind paa. Men man har senere Erfaringer; thi i 1866 maatte Feltmarschal Benedek mod Krigsministeriets Ordre levere Slaget ved Königgrätz, som han tabte, og Mac-Mahon maatte den 28de August 1870 fortsætte Marchen mod Sedan, skjøndt han var begyndt paa Retraitten, efter Krigsministeriets Ordre. Det kan man ikke se bort fra ved Afgjørelsen af dette Spørgsmaal.

Guad den taktiske og tekniske Side af Sagen angaar, da skal jeg ikke komme ind paa at omtale den; thi jeg er ikke saa lykkelig som det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds at have den fornødne Sagkundskab. Jeg støtter mig ved Afstemningen til Udtalelserne fra den høitærede Krigsminister og den ærede Ordfører for Mindretallet, og jeg tror, at Flaaden vil være vel tjent med, at man følger dem. Derimod er der enkelte Ændringer, som gribe mere ind paa det almindelige Omraade, og som man ikke behøver at være særlig sagkyndig for at omtale, og om disse skal jeg ytre mig. Der er først Ændringsforslaget under Nr. 71, som angaar Forsremmelsesraadet. Ved Sagens første Behandling udtalte jeg, at jeg maatte anse det for ønskeligt, om man i Løven havde Bestemmelser for Forsremmelser, saaledes at det ikke blev afhængig af Administrationens Skjøn, hvorledes man gik frem. Ændringsforslaget har løst dette Spørgsmaal og løst det saaledes, at jeg i Principet er fuldstændig enig med Flertallet og skal stemme for det, men jeg vil ikke derved forpligte mig til at stemme for det, hvis det foreligger uforandret til 3die Behandling. Jeg kan nemlig ikke skjønne, at det er rigtigt, at man har gjort Sammenligningen af Forsremmelsesraadet afhængig af Alderen alene; thi man vil dog vist indrømme mig, at Evnen til bedst at kunne bedømme Folk og Folks virkelige Verdi er ikke knyttet til Alderen, og at man kan være en særdeles dygtig Officer, uden derfor at have Evne til at træffe det Rette i saa Henseende. Jeg vilde derfor sætte Pris paa,